

DREAM WEAR Club

2 / 2015, syyskuu

DWC:n tervehdys Pirkanmaan Pride-juhlassa:

DreamWearClub ry on maanlaajuinen transvestiittien järjestö. Transvestiitit muodostavat melko laajan ja löyhän ryhmän sukupuoli-identiteettien moninaisuudessa. Meitä yhdistää tarve heittäytyä "sen toisen" kuin syntymässä määritellyn sukupuolen maailmaan. Vaikka tällä tavoin emme ole vallitsevaa sukupuolten polariteettia etunojassa kumomassakaan, omalla julkisella olemisellamme sen valtaraikenteita kyllä nakeramme.

Transvestiitit lienee yksi suurimmista seksuaali- ja sukupuoli-vähemmistöjen ryhmistä. Se on kuitenkin myös yksi eniten kaappissa pysyttelevistä ryhmistä. Tukitoiminnassaan DreamWearClub pyrkii rohkaise-

maan transvestiitteja olemaan oma itsensä myös julkisessa elämässään.

Tätä asiaa tukevat myös viimeaikaiset lainsäädännölliset muutokset, kun vuonna 2011 meidät poistettiin tautiluokituksesta ja tänä vuonna tasa-arvolakiin on kirjattu erikseen sukupuolen ilmaisu syrjintäperusteena.

Meillä riittää töitä lain suoman sosiaalisen tilan haltuun ottamisessa. Ongelmia on melkoisesti ympäristön asenteiden pehmittämisessä, mutta toisaalta on osoittautunut, että suurimmat esteet tuntuvat olevan transvestiittien omien korvien välissä elävässä pelossa.

DreamWearClub toivottaa Pirkanmaan Pridelle onnistunutta päätöstä ja sen kannatteleman sanoman laajaa kuuluvuutta ja näkyvyyttä.

SISÄLTÖ 2/2015

Sisällys, yleisiä tiedotuksia	2
Pääkirjoitus	3
Puhis kohti uusia haasteita	4
Niko Kostet ja dokumentti- elokuva Jeanne D Trans	6
Anukatariina Kreetalla	8
Hauhon ohjelma	12
Yhdessä oikeaa tietoa, Lady Winkheart	14
Dreamwearclub Kurpitsajuhlilla	15

TAPAHTUMAT 2015

DreamWearin kahvi-illat

Transtukipisteellä Helsingissä
jokaisen kk:n 2. maanantai ja 4. tiistai
klo 19.00 ellei toisin mainita.

Turussa, Oulussa, Rovaniemellä
- kts. kotisivumme.

Muut tapahtumat

Muista tapahtumista löydät tietoa tämän lehden sivuilta, paikallisen SETAn toimistolta, Transtukipisteeltä sekä kotisivuiltamme internetistä.

Wuolteen viikonloput ym.....

DREAMWEAR CLUB R.Y.

Tärkeät puhelinnumerot

040 - 737 9131 (vertaistuki)

040 - 766 8657 (läheistuki)

Kotisivut

<http://www.dreamwearclub.net/>

Sähköposti

dwc@dreamwearclub.net

www.facebook.com/DreamWearClub

Yhdistyksen tili

577005-2100253

Jäsenmaksu

40 € / vuosi 2015

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- olet etuoikeutettu jäsenten tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi
- jne, jne...

Seta

Transtukipiste

Pasilanraitio 5, 2. krs, 00240 Helsinki

Johtava sosiaalityöntekijä

Maarit Huuska

050 913 3278 (ti 14-16)

maarit.huuska@seta.fi

DREAMWEAR 1/2015

ISSN 1456-6079

17. vuosikerta

Ilmestyy 2-4 kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Kristiina XL

Taitto/ulkoasu: Kirsi & Kristiina XL

Toimituksen sähköposti:

toimitus@dreamwearclub.net

Etukansi:

Anukatariina @Pirkanmaan Pride

Kuva: Sini

Takakansi:

"Kurpitsajuhla" -juliste

Kuvat: Jere Satamo, JS Disain

Graafinen suunnittelu:

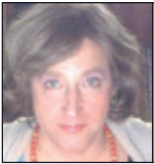
Fanny von Dunkel

Tämän numeron avustajat:

Minna-Maaria, Anukatariina,
Kristiina XL, LadyWinkheart

Painopaikka: KL-Digipaino

Edixion 120g / 90g

LEHDEN SILMUJA, AJATUKSEN VERSOJA

Oloni on hämmentynyt. En osaa kunnolla hahmottaa mitä maailmassa tapahtuu eikä niin sanottu aikansa seuraaminen tiedotusvälineistä auta asiaa, päinvastoin. Häly ja mukautiskohina peittää alleen analyysin, somemaailmassa kuka tahansa on kelpoinen syöttämään omaa asiaansa kaikkien luettavaksi. Suodata siitä sitten oleellinen. No, koko maailman tapahtumia, historian suuria liikkeitä ei ole kukaan koskaan osannut nähdä paitsi jälkikäteen.

Me kuitenkin jätämme itseämme suurempien asioiden pohdiskelun muille foorumeille, yhdistyksemme ei tunnusta mitään väriä paitsi sateenkaaren värejä. Oman agendamme menestyksestä on pakko sanoa. Transvestismin (ja monen muunkin -ismin) poistaminen tautiluokituksesta, tasa-arvoinen avioliittolaki ja tasa-arvolakiin saadut kirjaukset sukupuolen ilmaisusta olivat merkittäviä voittoja ja kuvittelimme, että translain eteneminen toivotulla tavalla on seuraava voitto. Toisin kävi. Ei taida edistyä edistyä muutama vuoteen. Kun pikku ihmisinä emme voi näihin suuriin asioihin tämän enempää vaikuttaa, niin yritetään vaikuttaa edes oman yhdistyksemme edistymiseen. Paljon tulee tapahtumaan ja muuttumaan.

Puheenjohtajamme Minna-Maaria on ilmoittanut, ettei aio enää asettua käytettäväksi vaan siirtää nuijan eteenpäin. Lehden toimitus kiittää Minna-Maariaa voimakkaasta panoksesta yhdistyksen hyväksi. DreamWearClub on Minna-Maarian aikana ja johdolla kasvanut tunnetuksi ja täysivaltaiseksi Setan jäsenjärjestöksi. Etsintäkuulutamme siis edustavaa ja esiintymiskykyistä uutta puheenjohtajaa,

jolta löytyy samaa siviilirohkeutta esiintyä omalla nimellään ja kasvoillaan niin valtakunnan lehdissä kuin ministeriöiden lobbaustyöryhmissä. Siis painokkaasti: kiitos Minna-Maaria! Ja siihenkin täytyy varautua, ettei Minna-Maarian seuraajan seuraajaa enää valita Hauholla. Hauholla on instituution asema ja hieno sellainen. Hauhon viikonloput ovat olleet monelle jäsenelle tärkein ja ehkä ainutkin side yhdistyksen toimintaan. Mitä keksimme tilalle? Eikä haasteet tähän lopu. Jotain täytyy tehdä jäsenhankinnan eteen, muuten meistä tulee mummokerho. Haluammeko kasvattaa jäsenmäärää ja jos, niin miten. Nykynuorelle sukupuolen ei-tavanomainen ilmaisu ei ole samanlainen tabu eikä stigma kuin vaikkapa 50-luvulla syntyneelle. Näin ainakin haluaisin uskoa. Nuorten aktivistien toiminnassa taitaa painottua erilaiset queer-teemat, transvestismin (mielikuvissa) liittyvä sukkanauha-romantiikka on jotain katoavaa kansanperinnettä. Ja toisaalta, miten lähestyä niitä tuhansia kaapittajia, joille sukupuolen se-erilainen ilmaisu pelkistyy yksinäiseen pukeutumiseen

mutta kynnyksellä tulla kahvi-iltaan on aina vaan liian korkea. Ja edelleen, yhdistyksestämme on sateenkaariväenkin keskuudessa se luulo, että olemme pelkästään tiittimiesten yhdistys, jonne ei transnaisilla ole asiaa, transmaskuliinisista puhumattakaan.

Anukatoriina ja allekirjoittanut pohdimme näitä kesällä ja kehitelimme ajatusta jäsenkyselystä, joka sitten toteutettiin. Toimituskunta ottaa siis ihan kyselemällä selvää, että minne mennä ja mitä tehdä. Kaikki saavat sanoa sanansa ja toivottavasti sanovat. Nettilomakkeeseen pääsee kotisivuiltamme, puuteri.org-sivuston kautta tai suoraan osoitteesta:

<http://www.tinyurl.com/o2onnkt>
Kyselylomake on myös paperiversiona, joka palautetaan osoitteeseen SETA/DreamWearClub, Pasilanraitio 5, 2. krs, 00240 Helsinki. Kyselyn tulokset puretaan ja pureksitaan syyskokouksessa, tiekartaksi matkalle tulevaisuuteen. Katso tarkemmin kokousohjelmasta.

Kristiina XL

Kuva: Rami Airola

"Kyllä meeki marssitti praitina Turuus, tulkaa teeki föli ens vuonna!"

2008 Vielä peruukissa...

**Kymmenen vuotta on kulu-
nut siitä, kun törmäsin chatissa
ensimmäiseen tiittiin. Keskinäi-
nen jutustelumme johti lopulta
siihen, että tieni vei helmikuussa
2006 ensi kertaa DwC:n kahvi-
iltaan. Ilta oli sangen mielenkiin-
toinen, eikä elämäni sen jälkeen
ollut enää entisensä. Pari kahvi-
iltaa samana keväänä vahvisti
identiteettiäni, mutta yksi asia
ihmetytti aivan valtavasti. Kun
olin käynyt meikissä ennen iltaa
ja pukeutunut nätisti, ja halusin
seuraa kaupungille, niin muu
porukka otti ja häipyi häntä koi-
pien välissä autoonsa tahi meni
puhdistamaan meikit kasvoil-
taan illan loppuksi. Itse lähdin sit-
ten yksin kaupungille syömään.
En ymmärtänyt, miksi pelätä
elää omana itsenään?**

Into lähteä mukaan toimin-
taan huipentui samaisena syksynä
Lappeenrannassa, jonne järjestin
DwC:n teatteriviikonlopun. Ilokse-
ni paikalle saapui yli 20 osallistu-
jaa. Ohjelmassa oli muotinäytöstä,
vapaa-aikaa shoppailuun ja teatte-
riesitys ”Victor-Victoria”. Porukka
viihtyi ja Lappeenranta osoittautui

mukavaksi kaupungiksi. Tuo kerta
poiki samanlaisen tapahtuman mo-
neksi vuodeksi, ja kun se aarresäi-
liö oli tyhjentynyt, perinne jatkuu
nykyisin Turussa!

Lappeenrannan viikonloppu
johti siihen, että Hauholla minut
nimettiin yhdistyksen seremonia-
mestariksi keväällä 2007. Pääsin
järjestelemään ohjelmakuvioita
tapaamisiimme. Pikku hiljaa si-
simmässäni alkoi herätä myös yhe-
teiskunnallisen vaikuttajan mieli.
Ensimmäiset yhteydenotot päät-
täjiin olivat kokeilevia, ja varsin
pian ilmeni, että yhdistysten luvata-
tussa maassa sinulla pitää olla joku
titteli, jotta olet vakavasti otettava.
Ärsyttävä asia - miten se titteli si-
nun osaamistasi lisää! Aarghhh...

Kesällä 2007 silloinen puheen-
johtaja Helga heitti veret seisaut-
tavan kysymyksen: ”Kiinnostaako
DwC:n puheenjohtajuus?” Polvet
menivät veteliksi, mutta ajatus jäi
muhimaan. Puheenjohtajan vaihto
oli ajankohtainen, sillä kukaan ei
pysty laivaa loputtomiin luotsaa-
maan. Muutaman kuukauden har-
kinnan jälkeen pystyin näkemään
vision, jonka puheenjohtajuus
voisi tarjota. Yhteiskunnassamme
oli muutamia juttuja, jotka olivat
pielessä, tiittinäkökulmasta katsot-
tuna. Naiseksi pukeutumisen mys-
tisyyden aika oli jo pikku hiljaa
kadota. Myönteistä julkisuutta sa-
moin kuin korjauksia lainsäädän-
töön tarvittiin.

Puheenjohtajuus koitti vuoden
2009 alusta. Ensimmäisiä haasteita
oli saada tasa-arvoministeri Stefan
Wallin Hauholle. Tuli vaaleja, akil-
lesjännevammaa sun muuta, mut-
ta lopulta Stefan saapui Hauholle
syksyllä 2010. Vuotta aiemmin oli
selvinnyt, että sairausluokitusasia
on THL:n heiniä ja sen poistami-

sen tarvittiin asianosaisten aktii-
visuutta. Poistaminen käynnistyi
syksyllä 2009 Hauholla, jossa ta-
voitteeksemme asetettiin pikainen
taudinhäätö. Laajat piirit liittyivät
mukaan yhteiseen tavoitteeseen
ja vaatimus sai lopulta lopullisen
kimmokkeen ministeri Wal-
linilta, joka lähetti myllykirjeen
THL:n suuntaan Hauholla käyn-
tinsä jälkeen! Tervehtyminen koitti
12.5.2011!

Wallinin käyntiä seurasi vierai-
luja eduskunnasta sekä Euroopan
parlamentista (Tarja Filatov, An-
nika Saarikko, Sirpa Pietikäinen).
Myös tasa-arvovaltuutettu Pirk-
ko Mäkinen ehti vieraaksemme
Hauholle. Monissa seminaareis-
sa DwC:llä oli puheenvuoro, eli
jakkupuku korkokenkien kanssa
tuli tutuksi yleisön ja kameroiden
edessä. Lievä itseironia yhdistet-
tynä tiukkoihin vaatimuksiin sai
myönteistä huomiota monen mon-
ta kertaa ja vaikuttajakaartista tuli
pikku hiljaa myös henkilökohtai-
sia tuttuja.

Myös vaalitelvat saivat minusta
vakiovieraan. Kun tasa-arvolain
muutosta alettiin nostaa käsitte-
lyyn, oli syytä alkaa valmentaa
kansanedustajia siihen, mistä he
aikanaan pääsevät päättämään.
Setan pääsihteeri Aija Salo onnis-
tui järjestämään minullekin tuolin
STM:n asettamaan työryhmään,
joka alkoi läpikäydä hallitukselle
jätettävää lakiehdotusta keväällä
2013. Oli järkyttävää ja opetta-
vaista nähdä tapa, jolla työmarkki-
naosapuolet neuvottelevat. Periksi
ei anneta piiruakaan, mutta emme-
pä antaneet mekään!

Puheenjohtajaurani huippu-
hetkiä oli vierailu eduskunnassa,
silloisen oppositiopuolueen Kes-
kustan kansanedustajia lobbaa-

2011 "Ministerimittelössä" vastapuolena Päivi Räsänen. Molemmilla oma tukka.

massa. Jakkupuku ja kolmiväriset avokkaat toivat tarvittavan uskotavuuden, joka kasvoi kyseisessä ryhmässä edelleen, kun taustani osa-aikaisena maanviljelijänä paljastui! Ja kenkäfriikit eivät näköjään eduskunnassakaan pysty olemaan paljastumatta, sillä viestini saattoi sumentua, kun viestin kohde tuijotti herkeämättä sääriäni! Kun lakiehdotuksesta aikanaan vuoden 2014 lopulla äänestettiin, läpimeno varmistui noin-luvuin 150-30. Vastaan äänestivät vain perussuomalaiset. Oikeus käydä töissäkin naisten asussa sinetöity vihdoin ja viimein.

Kansainväliset kuviot palasivat tauon jälkeen kuvioihimme, kun aloimme tehdä yhteistyötä ruotsalaisten virkasisariemme kanssa ja liityimme mukaan TGEU:hun, kansainväliseen järjestöömme. Niin Irlannin kuin Unkarin seminaareissakin olemme olleet läsnä.

Julkisuus mediassa on nykyisin jotain ihan muuta kuin mitä se oli kymmenen vuotta sitten. Juttujen määrä on räjähtänyt käsiin ja juttujen sävy on muuttunut tirkistely-

makuisesta hyvinkin tavalliseksi. Porukkamme on lähtenyt julkisuuden valokeilaan rinta rottingilla, omilla kasvoilla, avoimella asenteella ja trans-teeman arkielämään kytkien. Tarinat ovat sellaisia, että ne kiehtovat lukijoita. Monen tarina saa kyönelet silmiin, monen tarina saa toivottavasti lukijan tai katsojan heräämään: ehkä minäkin?

Ajantasainen lainsäädäntö ja ohjeistus ovat välttämättömiä, mutta yhteiskunnallinen muutos tapahtuu kumminkin arjessa. Mitä enemmän näymme turuilla ja toreilla, sen tavallisemmaksi homma muuttuu. Oma kokemukseni parilta viime vuodelta löytyy valkoisten luisintien parista, taitoluistelujäiltä. Aluksi olin lajifriikkien silmissä pieni ihmetys, ja pikku kärhämäkin on luonnollisesti eteen tullut, niin pukuhuonekuvioista kuin kilpailuihin osallistumisesta hameasussa. Mutta kun ihmiset ovat havainneet, että kuvioita piirrellään jäähän hiki päässä samalla tavalla itse kukin ja kisoissa mitellään rintarinnan samoilla pelisäännöillä,

niin paikkani luistelumaailmassa miesnaisena on sinetöity. Tuttuja on löytynyt ympäri maan. Tulevana talvena liityn myös aikuisharrastajien maajoukkueeseen, kun Viro ja Saksa kutsuvat kilpajaille.

Päätökseni luopua DwC:n puheenjohtajuudesta on samaan aikaan haikea ja helpottava. Jotain täysin ainutkertaista jää taakse. On ollut ilo ja kunnia kulkea eturivissä, kun tasa-arvoasioita on parannettu niin lainsäädännön kuin julkisuudenkin keinoin. Koko ajan olen saanut vankkaa tukea jäsenistöltämme, jota ilman ei olisi myöskään DwC:tä. Saavutukset viime vuosien aikana eivät koskaan näy palkkapussissani, kunniamerkkeinä tai plakaatteina seinällä, mutta ne säilyvät ikuisesti omassa mielessä. Mutta kun on päässyt kokemaan suurten haaveiden toteutumisen, niin arki ei sytytä millään enää samaa kipinää. Silloin pienen ihmisen on tehtävä se mikä hänen on tehtävä – eli on aika jättää rakas DwC uusiin ja innokkasiin käsiin!

Minna-Maaria

NIKO KOSTET JA TEKEILLÄ OLEVA DOKUMENTTIELOKUVA – JEANNE D TRANS

Teksti: Kristiina XL

Istumme Niko Kostetin kanssa Turun kauppahallin kahviossa haastattelua tehden. DWC:n jäsen, Turun kahvi-iltojen emäntä Monica oli jossain elämänsä vaiheessa tutustunut Nikoon ja antoi vinkin tähän haastatteluun. Niko on 37-vuotias itseoppinut elokuvantekijä, ohjaaja-tuottaja-näyttelijä. Tuttavuus Monicaan innosti Nikoa kehittämään dokumenttielokuvaa transvestiiteistä ja Monican aitous ja rehellisyys itselleen sai Nikon vakuuttuneeksi dokumenttiprojektin tärkeydestä. Aihe eli transvestismi oli etukäteen Nikolle vieras. Vaikka hän on toki törmännyt toreilla ja turuilla transvestiitteihin, oli Monica ensimmäinen varsinainen transvestiittituttava. Sellainen ihminen, jonka sekä mies- että nais-hahmoon hän on tutustunut. Nikon tarkoitus, niin ymmärsin, ei olekaan dokumentoida nimenomaan transvestismia vaan tehdä dokumentti ihmisen epäsovinnaisesta valinnasta ja viestittää yleishumaania suhtautumista ihmisiin. Niko tunnustaa tiitin oikeuden olla oma itsensä ja hän etsiikin dokumentin henkilöistä elämänmyönteisyyttä ja voimaantumista, ei voivottelua. Jostain tälläisestä myötätunnon tunteesta dokumentin nimikin keksittiin. Nimeksi tulee Jeanne D Trans, innoittajana Orléansin neitsyt Jeanne d’Arc. Lennokasta kielikuvaa käyttääkseni; kuten uskonsa ja valintojensa vuoksi roviolla poltettu Jeanne d’Arc, myös kaapista tullut tiitti kärsii valinnoistaan ja niitä puolustaessaan kohoaa pyhimykseksi ennakkoluulojen ja halveksunnan roviolla. Tässä lähtökohta ihmisarvoa puolustavalle Nikolle.

Niko ei ole halunnut etukäteen lukea transvestismia käsittelevää kirjallisuutta tai nähdä aiemmin

tehtyjä elokuvia tai dokumentteja. Hän pelkää, että se suuntaisi häntä etukäteen johonkin muiden aiemmin keksimään suuntaan. Hän ei pyri ottamaan ilmiötä käsitteellisesti haltuun eikä selittää sitä minkään teorian tai ismin kautta. Ymmärtäminen on tunteeseen ja intuitioon pohjautuvaa transvestiitin elämäntilanteeseen eläytymistä, ei ulkopuolista analyttistä kohteen tarkkailua

ja selittämistä kohteen puolesta. Ohjaaja ei halua ohjata kuvattavia eikä antaa mitään etukäteen sovituja repliikkejä. Autenttisuus kuniaan! Tästä ei tule opetuselokuvaa, mahdollinen tieto välittyy haastattelujen kautta. Tirkistelyyn ei sorruuta, Niko vakuuttaa.

Elokuvan on tarkoitus olla satiirinen olematta komediallinen. Niko käyttää nopeasti leikattua rytmää

TURUN ELOKUVAAJAT
esittää yhteistyössä
TURUN SETAN ja VINOKINON
kanssa

JEANNE d’TRANS
Käsikirjoitus ja ohjaus:
NIKO KOSTET

"The best international up- and coming filmmaker"
- SOUTH TEXAS UNDERGROUND FILMFESTIVAL

Kuva: Atelieri O. Haapala

hieman musiikkivideoiden tyyliin. Burleskihenkiyys, näyttävä visuaalisuus ja tempaava äänimaailma on nyky-yleisölle eli tietsikalla pelanneen nuorison maulle ja katselutottumuksille sopivaa tyyliä. Niko haluaa, että elokuvaa katsottaisiin ja hamuaa kansainvälisille areenoille, levitys rapakon taakse ja silleen... Mutta miksi nimenomaan dokumentti. Oikea elokuva kun vaatisi sellaista taloudellista panostusta, ettei se ole mahdollista.

Niko on laatinut käsikirjoituksen ja kuvaukset ovat nyt kesäkuun puolessa välissä aluillaan. Monicaa on ehditty kuvata kampaajalla ja kampaamon työntekijöitä haastateltu. Niko valitti, että haastateltavia on ollut vaikea haalia. Erilaiset trans-yhteisöt eivät ole reagoineet lähestymisyhteyksiin. Haastattelupyynnöihin ei vastata. Minulla oli muutama nimi mielessä omasta tuttavapiiristäni, saa nähdä, johtaako ne mihinkään.

Juttellemme sukupuolesta ja sukupuolisuudesta yleisemmin. Itse hämmästyin, että Nikosta paljastuu hyvin perinteisesti ajatteleva mies; synnymme joko miehinä tai naisina eikä siinä välimaastossa ole mitään tai ketään. Mutta jos joku nyt kuitenkin ei viihdy syntymässään saadussa sukupuolella, on hänellä oltava oikeus toteuttaa siinä toisessa sukupuolella elämistä. Niko etsii kuvattavakseen ihmisiä, jotka ovat tehneet tietoisin päätöksen elää siinä toisessa sukupuolella. Niko pohtii sitä, mitä kauneus ihmiselle merkitsee. Transvestismi taitaa tarkoittaa Nikolle jonkinlaista pyrkimystä naisen kauneuteen, huoliteltuun meikkiin, kampaukseen ja pitkiin, lakattuihin kynsiin. Muoti ja ajan trendit, ne kiinnostaa Nikoa, kriittisellä tavalla. Luulen, että Nikolle itselleen olisi mahdotonta edes kokeilla vaikkapa mekkoa ylleen, tai mistä minä tiedän. Hän naureskeli, että vanhat kaverit raksa-ajoilta taitavat jo nyt pitää häntä

hiukan homona, kun puuhailee elokuvan ja näyttölemisen parissa.

Keskustelun soljuessa huomaan, että on hieman vaikeaa puhua transasioista sellaisen ihmisen kanssa, joka ei ole lainkaan seurannut transyhteisön sisällä käytyä keskustelua, saati, että olisi omakohtaisesti kokenut transihmisen todellisuutta. En yrittämälläkään saa täysin selvää siitä, että mitä Niko loppujen lopuksi ajaa dokumentillaan takaa, millaisen kuvan hän haluaa transvestisteista välittää. Käytämme niin erilaista kieltä. Suosittelin hänelle lukemiseksi vaikkapa Tiia Aarnipuun kirjaa ”Trans – sukupuolen muunnelmia” mutta Niko ei ole kiinnostunut. Omassa kielenkäytössäni käsite ”sukupuoli” ei ole ominaisuus vaan monen eri ominaisuuden muodostama hyvin monimutkainen kokonaisuus, ”kokonaisarvio”, mutta niin sanotulle tavalliselle ihmiselle, jolle sukupuolia on tasan kaksi, ajatus mies- ja naisominaisuuksien sekoittamisesta ja sekoittumisesta on vierasta. Mies-nais -jana ja sille sijoittuminen ei ole Nikolle tuttu ajatus vaan hänelle näkyy vain janan ääripäät, kaksi erillistä pistettä. Ihmiset sijoittuvat jompaan kumpaan, tietenkin koska sukupuolia on tasan kaksi. Sellaisesta ”sukupuoliavaruudesta”, jossa ulottuvuuksia voi olla useita, emme voi edes keskustella. Tietenkin Nikokin tunnistaa, että ihmisellä voi olla sen toisenkin sukupuolen piirteitä mutta ihmisen ”todelliseen” sukupuoleen sillä ei ole merkitystä. Jutustelu sukupuolen esittämisestä ei siis oikein etene. Nikolle ilmaisu tarkoitti jotain liioittelevaa, karikatyyrinomaista ulkomuotoa ja pukeutumista. Vaatimus sukupuolen itsemäärittelystä kuulostaa Nikon korvissa absurdilta. Transsukupuolisuuteen keskustelumme ei sen pidemmälle edenyt.

Yhteisen kielen puute antaa ajatteleminen aihetta, niin sanotusti pei-

liin katsomisen paikka. Vaikka erilaisista transteemoista puhutaan ja kirjoitetaan nykyään paljon, ei sanoma kuitenkaan ole oikein mennyt perille eikä levinnyt sateenkaariyhteisön ulkopuolelle. Onkohan vika sanoman epämääräisyydessä? Sukupuoli-käsitettä käytetään milloin kertomaan kromosomeista ja sen sellaisista biologiaan ja lääketieteeseen liittyvistä asioista, milloin taas ilmaisemaan jotain subjektiivista, sisäistä tuntemusta, joka toki voi olla myös kehollinen. Tai sukupuoli voi viitata siihen, miten asemoi itsensä tai tulee nähdä jossain (sukupuolittuneessa) sosiaalisessa tilanteessa. Miten sukupuolesta siten pitäisi puhua, ja toisaalta, kuinka yhteneväisiä tai yhteismitallisia transvestiittien minäkuva, tunteukset ja kokemukset ovat? Niko pääsee helpolla, kun ei yritä vastata tämän kaltaisiin kysymyksiin.

Olisi hauska ajatus tehdä Nikosta dokumentti, siitä miten hänen käsityksensä ja tulkintansa sukupuolesta ja transvestismista muuttuu kuvausprosessin kuluessa.

Kristiina XL

ps. Toivotamme dokumenttiprojektille hyvää menestystä ja suurta yleisöä. Ensi-ilta on kaavailtu olevan Vinokino 2016-tapahtuman yhteydessä. Netistä Nikon työryhmiin löytyä osoitteista:

http://www.imdb.com/title/tt4966130/?ref_=nm_fmg_prd_1

<https://www.facebook.com/Jeanne-D-Trans-826455797447978/timeline/>

<https://www.youtube.com/watch?v=m6hl7we-GKc>

KAHDEN SOFIAN VIERAANA - KREETAN MATKA KESÄKUUSSA 2015

Teksti ja kuvat Anukatariina

Kesäkuu Juhannukseen saakka on minulle yleensä mieluisinta aikaa kotimaassa, luonto tuoksuu ja vihertää ja lintujen konsertti on parhaimmillaan. Sen takia olin ennalta hieman harmissani, kun olimme päättäneet viettää siippani kuusikymppisiä Kreetalla, kaukana Suomen kesän vehreydestä ja öiden valoisuudesta.

Tyttöjen lipulla...

Määränpäämme oli Kreetan itäosan vanha kaupunki Agios Nicolaos, josta oli määrä tehdä retkiä moniin eri kohteisiin. Matkaviikkoon mahtuivat sekä ne kuusikymppiset että Juhannus.

Kreeta oli minulle tuttu paikka, joten tiesin odottaa sen karua ja kuivaa maisemaa. Heraklionin lentokentältä matkustimme matkatoimiston bussilla lukuisten turistikylien läpi tyytyväisenä, että olimme valinneet kohteeksemme hieman juurevemmän kaupungin. Hotellimme oli ihan kaupungin keskustassa siten, että sen edessä oli kuitenkin pieni uimaranta, jossa kävimme säännöllisesti iltatunnilla. Varsinaiset rantapäivät

vietimme muutaman kilometrin päässä isommalla rannalla.

Yöasumme siivoojan jäljiltä

Hotelli oli pienekkö ja sitä piti Sofia-niminen keski-ikäinen nainen. Muun henkilökunnan seassa oli myös toinen Sofia, joka puhui Suomea vahvalla pohjoisella aksentilla. Hän kertoi käyneensä koulut Rovaniemellä ja toisen kodin olevan lähikylässä Chritsassa, josta hän ajoi päivittäin kaupunkiin skootterilla. Yhtenä päivänä hänellä oli melkoiset hiertymät pitkin jalkoja ja käsivarsia; hän oli kaatunut skootterillaan.

Liikenne vaikutti kaiken kaikkiaan aika kaoottiselta, ja luovimme pian ajatuksesta vuokrata oma auto. Oli siis levollista

antaa kuljetusvastuu bussikoukeille, joilla näytti siinä kaaoksesta olevan geneettiset lehmänhermot; aina tilanteet hoidettiin ja yleensä vielä kuitattiin jotain iloista vastapuolelle.

Chritsan kujia

Retkikohteistamme ensimmäinen oli Victoria Hislopin "To Nisi" -romaniin perustuvasta TV-sarjasta tutulle spitaalisten sijoituspaikalle, Spinalongan saarelle. Matkalla kävimme myös filmin todellisessa kuvauspaikassa Eloundan yläkylässä, Spinalongan saari itse kun on aika raunioina ja siellä ei ollut saanut rakentaa juurikaan kulisseeja raunioiden päälle.

Toinen retki suuntautui Lasit-

...ja taas syötiin....

Bikineissä pärjäsi vedessäkin

hin keskiylängölle, joka on Kreetan vilja- ja peruna-aitta. Kiipesimme myös siellä sijaitsevalle suurelle tippukiviluolalle jossa

Zeuksen kerrotaan piileskelleen lapsena lasten hotkintaan viehtynyttä isäänsä. Paikka oli siinä suhteessa mukava, että sen noin

kymmenen asteen lämpötila toi vähän vaihtelua muuten paahteiseen säähän.

Kolmannen retken teimme Heraklioniin ja sen läheisyydessä olevaan muinaiskaupunkiin Knossokseen. Heraklionissa tutustuimme erityisesti sen arkeologiseen museoon, jossa monien muiden asioiden lisäksi huomio kiinnittyi muinaisten minolaisten taidokkaisiin koruihin ja muihin kaunistautumistapoihin. Yksi huomion kiinnittäjä oli se, että naiset nyppivät tuohon aikaankin hyvin huolellisesti karvat asiaankuulumattomilta alueilta pinseteillä. Tunsin suurta yhteyttä noihin muinaisiin kaunottariin! Heidän tapoihinsa kuului myös esitellä ylpeänä rintavarustustaan. Knossoksessa ylhäisillä nai-

Viimeinen ilta

silla oli kylpyhuoneet, joissa oli yksi varhaisimmista juoksevan veden ja viemäroinnin ylläpidyksistä.

Juhannusaattoon osunut neljäs retki tehtiin sitten ihan paikallisbussilla idylliseen Chritsan kylään. Juhannusaattoilta tuli vietettyä järven rannalla – järvi oli pari sataa metriä leveä ja viisikymmentä metriä syvä murtovesiallas ihan sataman vieressä. Viimeistään tuolloin olimme tyytyväisiä, että olimme Kreetalla, viestit kotimaan 12 asteen säästä kiihivät myös tietoomme!

Vaikka kauppakujia riitti kaupungissa, en sortunut kauhean valtavaan shoppailuun. Halusin ostaa itselleni yksinkertaisen rantamekon, jonka voisi riisua ja laittaa bikinien ylle helposti. Siippa oli sitä mieltä, että hän haluaa syntymäpäivänsä kunniaksi ostaa minulle vähän arvokkaamman mekon – mitä vastaan minulla ei ollut mitään. Itse ostin hänelle hopeisen ja itselleni oliivipuuisen korusetin.

Matka ei ollut oikein eduksi linjoilleni. Vaikka useimmiten oli tarkoitus syödä vain vähän pieniä palasia, niitä oli loppujen lopuksi aika paljon ja ei aina niin pieniäkään ja ne olivat niin hyviä... Erikseen oli tietysti syntymäpäiväiltä, jolloin söimme ihan kunnolla. Paikalliseen tapaan asiaan kuului myös talon tarjoama jälkiruoka ja raki tai likööri. Painoa tuli lisää melkein kolme kiloa!

Retkillä tyydyin varhaisten heräämisten välttäm-

seksi kevyeen meikkiin ja muuten miehekkääseen lookiin. Anukatariina oli esillä etupäässä iltapäivisin ja iltaisin rannoilla ja kaupungin keskustassa.

Olimme Suomen alkukesän vähäisen auringonpaisteen takia vailla pohjarusketusta, joten käytimme vahvaa aurinkovoidetta. Kun se ilmeisesti hiertyi uudessa pois bikinirajoilta, tuloksena olivat punaiset raidat bikinien rajoilla muun paljaan ihon säästyessä palamiselta. Uudessa päässäni oli huivi, koska peruukki olisi ollut pian entinen suolavesikäsitellyssä. Kävin kuitenkin vaihtamassa peruukin uimarannan naistenhuoneessa, kun vietimme pidemmän aikaa auringonpalvonnassa.

Anukatariinana sain kulkea ihan rauhassa. Joskus sattui vähän vaivautuneita tilanteita, kun ravintolan sisäänheittäjä oli pannut parastaan flirttailukseen mahdolliselle asiakkaalleen, ja huomannut sen jälkeen flirttailleensa miehelle.

Hotellilla pidin aluksi jossain määrin matalaa profiilia enkä jäänyt juttelemaan henkilökunnan kanssa Anukatariinana, vaan kiiruhdin aulan läpi melko nopeasti. Mukava oli kyllä löytää yöpukuni siivoojan kauniisti laskostamana

Viimeisenä iltana ollessamme ohittamassa hotellin katutason illallistilaa kuulimme kadulle asti innokasta huutelua: Vanhempi Sofia siellä huuteli meitä talon tarjoamalle illalliselle, josta jouduimme vatsa täyteen muualla ahdettuamme kieltäytymään. Siinä samassa Sofia myös halusi halata minua ja sivellä hiuksiani. Olin aika tavalla liikuttunut tilanteessa.

Olin päättänyt matkustaa kotimatkan Anukatariinana. ”Syynä” oli siipan ongelma, miten kuljettaa takaisin kaksi aurinkohattua – tällaisessa ongelmasa olin tietysti valmiina auttamaan! Lähtöaamuna olimme katuvarressa odottelemassa matkatoimiston bussia. Jo kaukaa näin, kuinka opas katseli vuoroin meitä ja matkustajaluetteloa moneen kertaan. Ovea avattaessa hänelle oli jo asia selvinyt ja hän tervehti iloisesti säestäen tervehdystä kohteliaisuudella ulkonäöstäni.

Lentokentällä päätin käyttää naislookissa olevaa henkilökorttiani ensimmäistä kertaa lentäessäni. Sen näyttäminen ei tuottanut mitään reaktiota virkailijassa, liekö kuullut ääneni jonossa. Helsinki-Vantaalla oli pientä jännitystä, kun selvisi, että siipan kummitytön perhe on palaamassa Rhodokselta ja tulossa samalle matkalaukkulinjalle. Varotoimena jäin yksin odottelemaan laukkujamme – Anukatariinana he eivät olisi minua varmasti tunnistanee.

Anukatariina

Uusi mekko ja oliivipuukorut

DreamWearClub ry:n syystapaaminen ja syyskokous 02.10. - 04.10.2015 Hauholla

Tervetuloa jälleen tapaamiseen Wuolteen kartanoon, jonka osoite on:
Pokkarintie 35, Hauho. Lisää tietoa kartanosta löydät kotisivuilta:
<http://www.tunnelmakartanot.fi/awuolle.html>.

Tilaisuus on tarkoitettu vain jäsenille ja kutsuvieraille.
Jäsenmaksun maksamiseen ohjeet löytyvät osoitteesta
www.dreamwearclub.net .
Ongelmatilanteessa ota yhteys Helgaan: helga@dreamwearclub.net.

Kysyttävää: Ohjelmaan liittyviin kyselyihin vastaa ohjelmavastaava Anukatariina,
anukatariina@suomi24.fi .

Ilmoittautumiset:

Wuolteen kartano: Kartanolle ilmoittautumiset huonejärjestelyineen hoitaa Helga. Ilmoittautuessa on mainittava oma ”tyttönimi”, kumppanin nimi, saapumis- ja lähtöpäivä, majoitustoive ja mahdolliset ruoka-allergiat sekä aikataulutoive lauantaille meikkauksesta ja/tai kampauksesta. Ilmoittautuminen on tehtävä viimeistään 25.9.2015. Helgan sähköposti on helga@dreamwearclub.net ja puhelinnumero 040-5576406.

Hinnasto:

Kartano:

2 vrk: 163 euroa 1 vrk: 111 euroa

Vaunupaikka:

2 vrk: 119 euroa 1 vrk: 79 euroa

Lauantain päiväkävijöiden lounas, kahvi ja päivällinen 70 €

Pelkkä seminaariin ja kokoukseen osallistuminen on ilmaista.

SYYSKOKOUSKUTSU

DreamWearClub ry

Wuolteen kartano, Pokkarintie 35 Hämeenlinna

03.10.2015 klo 16.30

Syyskokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.
Tullakseen kokouksessa valituksi johonkin tehtävään
asianomaisen tulee olla läsnä tai hänen on ollut lähetettävä
suostumuksensa puheenjohtajalle.

Terveisin yhdistyksen hallitus

Ohjelma:

Perjantai 02.10.2015

- 13.00- Saapuminen ja majoittuminen, kahvia saatavana
16.30 Tervetuliaiskahvit
17.00 Aikakauden vaihtuessa: Väesityvä puheenjohtaja Minna-Maaria vetää yhteen kauttaan
18.00 Iltapala
19.00- Iltaohjelma:
Kuulemme mm. roolipukeutumiseen perustuvasta
cosplay-harrastuksesta

Lauantai 03.10.2015

- 7.00 – 10.00 Aamusauna
8.00 – 10.00 Aamupala majoittuneille
9.00 – 15.00 Meikkaus- ja kampauspalvelut, joista vastaa alan opiskelijaryhmä Tampereelta
10.00 Puolisoiden tapaaminen
11.30 Hallituksen kokous
13.00 Lounas
14-14.30 Seta ry:n puheenjohtaja Panu Mäenpään terveiset
14.30 Kahvit
15.00-16.30 DreamWearClub ry:n
tulevaisuusseminaari
- jäsenkyselyn tulokset
- työryhmätyöskentelyä
- Panu Mäenpää vetää
16.30-18.00 DWC ry:n syyskokous
18.00 Päivällinen
19.00 Iltaohjelma
OUTO HOMO
Juuso Kekkonen
hulvaton monologi-
näytelmä erilaisuudesta.

Sunnuntai 04.10.2015

- 7.00-10.00 Aamusauna
9.00-11.00 Aamupala
-12.00 Huoneiden luovutus

NAISELLISEEN PUKEUTUMISEEN

- Alusasut
- Korsetit
- Housuliivit
- Sukat
- Jne...

Luotamuksellinen palvelu _____
Sovitusmahdollisuudella

Tekstiili- **Palmu**
Selma **liike**

4.Linja 20, 00530 Helsinki
puh. 09 - 753 9914
Ma-to 8-17, Pe 8-15
La suljettu

YHDESSÄ VÄLITTÄMINEN JAKAA OIKEAA TIETOA

Teksti ja kuva: Lady Winkheart

Hylätyn Huvipuiston ”Mansikoita ja ihanuuksia” -burleskipiknik ei vielä tänä syksynä ollut osana Turku Priden ohjelmaa. Jai-oin silti tapahtuman facebooksi- vulla pikniktapahtumamme linkin, jossa valotin hyvin lyhyesti Hy- lätyn Huvipuiston historiaa sekä yhteistyökumppaniajastustamme. Kerroin myös, että syksyn tapah- tumassamme seuraavan yhteistyö- kumppanimme rooliin on valittu DreamWearClub - transujen jär- jestö.

Sain hetimiten tekstini alle asi- allisen huomautuksen siitä, että kyseinen sana ei ole neutraali, eikä sitä toivottaisi käytettävän. Itse en ollut osannut ajatella asiaa niin, sil- lä minulle - kuten monelle muulle- kaan ystävälleni ja elämässäni vai- kuttavalle ihmiselle - esimerkiksi sana homo ei ole negatiivisesti sä- vyttynyt sana. Kummastakaan ei meille tule negatiivisia mielleyht- ymiä. En kuitenkaan siinä koh- taa ymmärtänyt sitä, että jollekin muulle sanan merkitys saattaa olla aivan toisenlainen. Toisen maail- massa suvaitsevaisuus on aivan eri tasolla kuin toisten.

Tekstin alle ilmestyvissä kom- menteissa kerrottiin siitä, kuinka käsitteen alle itse kuuluvat ihmiset voivat määrittää sen, mitä sanaa itsestään on sopivaa käyttää. Olin ollut hyvin ajattelematon käyt- tämäni käsitteen suhteen. Päätin pelata varman päälle ja tutkia sen jälkeen käsiteviidakkoa kunnolla. Trans -sanan ja muiden sukupuoli- suutta käsittelevien sanojen läpi- käyminen oli tietyiltä osin itselle- ni ihan uutta. En esimerkiksi olisi osannut ajatella että transseksuaa- lisuus ei sanana tarkoita oikeastaan mitään, sillä se on väärinkäännetty. Suurena The Rocky Horror Show

-fanina kyseinen käsite oli lipunut tietämääni termistöön vaivihkaa.

En varmasti ole ainoa, jonka ymmärrys sukupuolen sekä seksua- alisuuden nykyiseen termistöön on vajaa. Toisaalta saatan kuiten- kin kuulua hyvin pieneen vähem-mistöön, joka tietää mitä Dream- WearClub edes tekee. Näitä asioita pohtiessa ja tietämättömyyttämme taivastellessa tuli mieleemme Miss Charming Daisyn kanssa pyytää DreamWearClubia tulevan ensim- mäisen Hylätyn Huvipuiston Kur- pitsajuhlien eli halloweenversion yhteistyökumppaniksi. Itselläni on vain positiivista sanottavaa järjes- töstänne, olenhan kirjoittanut jo muutamaan otteeseen lehteen- kin sekä käynyt kertomassa Hau- hon kevätpäivillä, mitä burleski minulle merkitsee ja miten sitä itse tulkitsen.

Burleski on monitahoinen asia. Tapahtumamme Hylätty Huvipuis- to pyritään pitämään matalan kyn- nyksen iltamana, jonne on helppo tulla ja josta voi lähteä hyvillä mielin. Yritämme pitää tunnelman rentona, viihtyvänä sekä tur- vallisena. Toivomme kovasti, että iltaamme löytää joka kerta ihmi- siä, joille Hylätty Huvipuisto on ensimmäinen kosketus burleskiin. Vakiokävijäkuntaamme kuuluukin tiittejä ja erityisesti pukukilpai- lumme on ollut heidän mieleensä.

Kurpitsajuhlat on hyvä tilaisuus tuoda esille vielä vahvemmin bur- leskikansan tietoisuudessa trans- ihmisten olemassaoloa, hyvää fiil- listä ja yhteishenkeä. Toivomme näkevämme teitä tapahtumassam- me runsaasti. Yhteistyökumppa- niamme sivuten olemme valinneet muutaman esityksen, joiden ohes- sa valaisemme yleisölle myös la- valta asti yhdistyksenne toimintaa.

Iltaman muuna ohjelmana tu- levat olemaan jälleen perinteinen burleskikirpputori, valokuvauspi- ste sekä muutama yllätysohjelmointo. Iltamassa saatetaan kuvata yleisöä, mutta älkää huoliko - jos ette halua esiintyä kuvissa netin galleriassamme, emme lataa sinne kuvia tahtomattanne. Kuvaajal- lemmekin saa sanoa reilusti, ettei halua tulla kuvatuksi. Toisaalta yh- teiskuva yhteistyökumppanijärjes- tön edustajien sekä tuottajien kans- sa voisi olla mukava muisto, joten muistetaanhan ottaa sellainen yh- dessä esitysten päätyttyä (kunhan illan stressailun lomassa itse muis- tan asian vielä lokakuussa..)?

Nähdään kurpitsajuhlissa!

Lady Winkheart,

joka lupaa olla enää käyttämättä trans -sanaa yhdellä ylimääräisellä loppuvokaalilla. Koska se ei ole korrektaa.

DREAMWEARCLUB KURPITSAJUHLILLA

Teksti: Kristiina XL

Hanna-Maria

Lady Winkheart pyysi yhdistystämme burleskitapahtumansa yhteistyökumppaniksi eikä siihen pyyntöön ollut vaikea suostua.

Päinvastoin. Tottakai hulvaton burleski kiinnostaa ja on kunnia saada olla auttamassa Kurpitsajuhlien onnistumisessa. Pääsemme oikein luvan kanssa, suorastaan yllytettyinä, kertomaan yleisesti DreamWearClubin toiminnasta ja erityisesti jäsentemme, transfeminiinisten henkilöiden, puolisoiden ja symppaajien elämästä ja aatoksista, kokemuksista, harrastuksista ja olemisesta tässä maailmassa.

Idea on yksinkertaisesti se, että meillä on tapahtumassa standi, jossa päivystää yhdistystämme edustamassa muutama ”DWC-mannekiini”, nimittäin itsekkin ansioitunut burleskitaitelijatar Hanna-Maria sekä burleskifani, aina valmis partiolaisemme Monica. Mannekiinimme myös esiintyvät lavalla sen verran, että pitävät lyhyen mutta mukaansatempaavan julkisen puheenvuoron. Helppo on arvata, että burleskiyleisö ei tule buuaamaan eikä muutenkaan paheksuamaan mannekiinimme sanomaa tai mahdollista ylipukeutumista, siinä mielessä kiitollinen tehtävä.

Monica

Siis kaikki kynnelle kykenevät burleskihenkiiset, 30.10. Turussa Kärenilla tapahtuu jotain mielenkiintoista!

Kristiina XL

Laatua ja hyvää palvelua Rovaniemellä

KLKOPIO
KLDIGIPAINO

Kansankatu 8, Rovaniemi, puh. 0207 809 500 WWW.KLKOPIO.FI WWW.KLDIGIPAINO.FI

Hylätty Huvipuisto

[ILLAN JUONTAA
MISS NOBODY]

KURPITSAJUHLAT 30.10.

ELISA DAY | HOSANNAH

HONEY B'ZARRE | EDGAR ALLAN | POPPY RED

MISS CHARMING DAISY | RAMONA REINVALL

BLUEN' BIZARRE | BAMBI VON DEERHEART

DOTTY DELIRIUM | KAISA CUPCAKE | SHELLY SHELLSHOCK

**[BURLESKIA
KÄRENILLA]**

📍 KÄREN, HÄMEENKATU 22, TURKU
LIPUT ENNAKKOON BUTIK LILIANISTA
(YLIOPISTONKATU 11, TURKU).
KÄTEISELLÄ ETUKÄTEEN 20€ / OVELTA 25€.

K-18. OVET 20:00, SHOW 21:00.
BURLESKIKIRPPIS. VAIN KÄTEINEN.

▶ HYLATTYHUVIPUISTO.COM

YHTEISTYÖSSÄ:

*Jere
Sitar*
PHOTOGRAPHY

LILIAN

DreamWearClub

